

всѣхъ касъ да помѧнетъ Господъ Богъ въ Царствіи Своемъ! А слѣдъ като свѣршить вече и тѣзи молитвѣ, Священникъ-тъ и Диаконъ-тъ внасѧть Св. Дары въ олтаря, и гы поставить на прѣстола, като — въ гроба, и тамъ покровъ-тъ на Чашѣ-тѣ вече — означава *плащаницѣ-тѣ*, она — на Дискоса — *Сударя* що былъ на Іисусъ-Христовѣ-тѣ главѣ; звѣздичка-та — *печата*, съ кой-то былъ запечатанъ Негова гробъ; въздухъ-тъ, кой-то до сего означаваше плащаницѣ-тѣ, ся снима отъ плещы-ты на Священнослужителя, и ся покрывать съ него Святы-ты Дарове, за да означи вече камыка, кой-то былъ приваленъ надъ врата-та на гроба. Затваряніе-то на Царскы-ты врата пжъ — означава слизаніе-то на Іисуса-Христа въ пжъла, за да освободи души-ты на сичкы оныя, кои-то съ вѣрж въ гряджшыя Иисусъ-Христовъ още прѣди Іисуса-Христа сж умрѣли, а спусканіе-то на завѣсѣ-тѣ — стражж-тѣ, коихъ-то Гудеи-ти поставили на гроба. И тай въ Великия входъные си напомнямы живо обстоятельства-та, кои-то сж пригружвалы погребваніе-то на Іисуса-Христа, а ако съзерцавамы това и съ очи-ты на вѣрж-тѣ, ные ся утвѣрдявамы, чакъ дордѣ ся свѣрши священнодѣйствіе-то, съ оныя благоговѣйны и умилны чювства, кои-то ни ся внушивать отъ Херувимскѣ-тѣ пѣснѣ.

Пригото виши бѣ рѣ да тур ѹснѣ извѣр на Св.

6 Като мине вече тай Великий входъ, Священнослужитель-тъ приготвя народа да стои прѣдостойно тамъ, като ся принася без-кръвна-та жъртва Господу Богу, съ слѣдующї-тѣ *ектеніяхъ*: О прѣдложеныхъ честныхъ Дарѣхъ, Господъ помолимъ сѧ, сир. да ся помолимъ, дума той, за да ся освятять тыя Дарове. По-нататъкъ той ни внушива да ся молимъ и за да прѣкарамы сичкыя день свято, мирно и безгрѣшно; да ни прати Господъ Ангела Хранителя, нашъ вѣренъ наставникъ въ добрыя животъ; да добьемъ прошкъ на грѣховѣ-ты си — и сичко кое-то е добро и полезно заради насъ, — още и за да си прѣкарамы останжало-то отъ живота въ миръ и покаяніе, та тай да ся сподобимъ за безболестенъ, непостиженъ, миренъ, Христианскы свѣршъ и да полу-чимъ добѣръ отвѣтъ на страшно-то Христово сѫдилище; най-посль като призъве и посрѣдничество-то на Прѣблагословенії-тѣ Бого-родицѣ и на сичкы-ты Святіи, Священнослужитель-тъ свѣршва и тѣзи ектеніяхъ съ провыканіе-то: *Шедротами Единороднаго Сына Твоего . . . .* Послѣ Священникъ-тъ съ думы-ты: *Миръ всѣмъ!* ни напомня, че е необходимо да имамы миръ помежду си,